

1950 február 16.

„Folyóirat- kávéház“

Kávéház azelőtt sok volt. Most espresso van helyette. Minden sarkon kettő. Ami nem is baj. Jó a futtában megivott koffein-méreg, annak, aki szereti. De időt tölteni, randevút adni, olvasgatni már nemigen lehet nyugalmat szerető embernek espressóban. Az asztalok pöttömnyiek, az ülések kényelmetlenek, a lárma nagy, állandóan jönnek-mennek — mintha villamosban ülne az ember s ami a legnagyobb baj, nincsenek újságok. Legalább is a legtöbb helyen. És ott, ahol vannak, ott is csak a napilapokat tartják raktáron. Így azután — különösen értelmiségi dolgozóknak, tanároknak, egyetemistáknak, orvosoknak, újságíróknak, akik szeretnék átnézni nemcsak a napi eseményeket tárgyaló lapokat, hanem a tudományos, irodalmi, művészeti folyóiratokat is: a Forumot, a Társadalmi Szemlét, a Természet és Technikát — tulajdonképpen olcsóbb volt a kávéház.

Aki folyóíratra éhes, annak be kell ülnie, mondjuk a Szabó Ervin Könyvtárba, ahol rendelkezésére állnak az összes lapok. Csakhogy ott nem lehet dohányozni, — pedig sok embernek ez is fontos az olvasáshoz —, nem lehet feketét kapni, még egy pohár vizet sem.

Ezért kellene kávéház. Különösen olyan, amely kimondottan: folyóíratolvasó kávéház. Olyan, ahol kényelmes ülések vannak, széles asztalok, melyeken jegyezni is lehet, nincsen túlságos lárma, az összes folyóiratokat — esetleg olyan kölcsönző-rendszerrel, mint a könyvtárakban — meg lehetne kapni, ahová külön belépőjegy nélkül lehetne beülni és ahol nem utolsósorban feketét is lehetne kapni. Olcsó áron!

Van egy forradalmi ötletünk. Próbáljon meg egyszer az É. N. V. egy kávéházból „Folyóirat-kávéházat“ csinálni. Ha tehetségesen és jól fognak hozzá, akkor nem fajul a régi pletyka-kávéházzá, amit senki sem kíván vissza. Konkrét javaslatunk is lenne: kitűnően megfelelne erre a célra az Alkotmány-utca és Bajcsy-Zsilinszky-út sarkán, a modernizálásra megérett kávéház.